

47396 11°

Vodilo

dekliškim Marijinim
družbam

obvezno za vipavsko dekanijo

Potrjeno od kn.-šk. ordin. v Ljubljani
dne 28. februarja 1908, štev. 1073.

1908.

Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.

47396

Št. 1073.

P o t r d i m o !

Kn. šk. ordinariat v Ljubljani,
dne 28. februarja 1908.

Flis
gen. vikar.

030051047

I. Namen družbe.

1. Gojiti med svojimi udi prav posebno ljubezen in pobožnost do Marije.

2. Napeljevati ude, da krščansko žive; se ogibljejo greha in si prizadevajo posnemati čednosti brezmadežne svoje varhinje, preblazene device Marije, v prvi vrsti njeni najlepší čednosti čistost in ponižnost in se tako pripravljajo na težaven in odgovornosti polen zakonski stan, ako jih Bog kliče vanj in na srečno smrt.

Vodilo jim bodi vsikdar in vselej :
»Pošteno dekle hočem ostati do poročnega ali do mrtvaškega venca«.

3. Delovati na to, da udje tudi na druge blagodejno vplivajo in jih vnemajo za ljubezen do Marije in za pravo krščansko življenje.

II. Sedež družbe in nje zavetniki.

Družba ima svoj sedež v cerkvi

Družbena patrona je:

Glaven družbeni praznik je:

Drug družbeni patron je:

Drug družbeni praznik je:

Družbeni oltar je:

III. Vodstvo družbe.

Družben voditelj je vselej duhovnik, ki ga določi škofijstvo. On ima oblast vodstvo družbe izročiti začasno tudi drugemu duhovniku. Voditelj določuje, kar je družbi v korist. Pri njem se je zgласiti za sprejem; njemu je naznaniti ude, ki ne izpolnjujejo družbenih dolžnosti ali kakorkoli delajo družbi nečast. On sprejema v družbo, kaznuje in izključuje nevredne ude. On sklicuje in vodi odboro ve seje in družbene shode in določa način volitve družbenega predstojništva.

Predstojništvo je voditelju v pomoč in je sestavljeno iz prednice in primerne ga števila svetovavk. Izvolijo ga vsako leto na zadnjem shodu pred glavnim družbenim praznikom vsi pravi udje družbe. Izvoljeno predstojništvo si izvoli izmed družbenic tajnico. Novoiz-

voljeno predstojništvo se umesti na glaven družbeni praznik.

Predstojništvo imenuje posebno vneto družbenico kot pripravljavko novink, ki naj iste seznani z družbenimi pravili in pripravi za sprejem.

Ako med letom prednica, oziroma svetovavka umrje, odide iz kraja, odstopi ali se iz kakega vzroka od svoje častne službe odstavi, jo namesti odbor do prihodnje volitve z drugo vredno družbenico. Če pa iz kakršnegakoli vzroka prednica odstopi, in je do letne volitve še šest mesecev, se vrši nova volitev vsega predstojništva.

Da bo predstojništvo svojo vzvišeno službo prav spolnovalo, naj pomni :

1. V vseh družbenih zadevah naj bo pokorno voditelju.

2. Z apostolsko gorečnostjo naj deluje za prosep družbe. Pridobiva naj ji novih udov; edino naj bo v vsem, kar je družbi v korist.

3. O družbenih zadevah naj se večkrat razgovarja in naj o vsem, kar je družbi v čast in prosep, obvešča voditelja.

4. S posebno ljubeznijo naj skrbi za družbenice in pazi nanje. Pospešuje naj med njimi edinost in vzajemnost.

5. Vsak ud predstojništva naj skrbno izvršuje dolžnosti, ki mu jih nalaga njegova posebna služba.

A. Prednica zavzema sicer prvo mesto v družbi, ampak zaveda naj se, da ima biti kot taka služabnica vseh družbenic. Prizadeva naj si torej, da nadkriljuje v čednosti in gorečnosti vse druge. Posebno naj bo vneta za družbo in nje dobro ime, vestna in natančna v izpolnjevanju družbenih pravil; v tem naj bo vzor vsem družbenicam. Skrbi naj, da družbenice pravila natančno izpolnjujejo.

Pri družbenih shodih in sejah naj pazi, da se isti vrše pravilno in dostojno. Ako se shoda ne more

udeležiti, naj imenuje izmed odbora namestnico, da jo zastopa. Obolele družbenice naj obiskuje in poskrbi, da jih obiskujejo tudi sosestre. Ko odloži svojo častno službo, naj podpiše vse knjige družbenega predstojništva.

B. Svetovavke so dolžne podpirati prednico v vodstvu družbe z molitvijo, zgledom, svetom in dejanjem. Ljubeznivo naj prednico opomnijo na vse, kar bi škodovalo ugledu in prospehu družbe. Vneto naj delujejo, da se vse preteče nerednosti zabranijo, že morebiti obstoječe pa odstranijo, in da se pospešuje vse, kar je družbi v čast in korist. Pri družbenih shodih in sejah, ki se jih morajo udeleževati, zavzemajo za prednico prvo mesto. Jasno in odkrito naj izražajo pri družbenih sejah svoje misli.

C. Tajnica se udeležuje vseh sej predstojništva in izvršuje službo zapisnikarice. Ona skrbi, da je vse

pravočasno pripravljeno, kar je za družbene seje in shode potrebno (sprejemnice, svetinje i. t. d.).

IV. Udje.

Udje morejo postati dekleta od 14. leta, ki so dobrega imena, lepega vedenja, o katerih je upati, da bodo družbena pravila zvesto izpolnjevale in delale družbi čast. Na poskušnjo se pa morejo sprejeti deklice precej po prvem sv. obhajilu. Vstopajo naj v družbo z veseljem in ne prisiljeno. Bodi jim v posebno srečo in čast, da morejo biti sprejete med Marijine hčere. Zato naj popred premislijo, ali bodo mogle zahtevam družbe zadostovati. Ko pa se za vstop odločijo, naj ostanejo stanovitne in družbi zveste.

V. Preskušnja, sprejem.

Deklica, ki želi biti sprejeta, naj se oglasi pri voditelju. Njeno ime

se naznani pri seji predstojništva in pri shodu. Če ni zoper njo ugovora, nastopi preskušnjo (kandidaturo), ki traja vsaj tri mesce. V znamenje, da je sprejeta med kandidatije, se ji koj izroče pravila, da iz njih izve za družbene dolžnosti. Če pozneje odstopi ali se je ne sprejme, mora pravila vrniti. Kandidatinje so dolžne izpolnjevati vse dolžnosti pravih udov, ne morejo pa voliti, niti voljene biti. Svetinjo nosijo na zelenem traku. V času preskušnje lahko družbo natančno spoznajo in se prepričajo, bodo li mogle izpolnjevati njene dolžnosti. Če se jim zdi, da jim to ne bo mogoče, naj pravila vrnejo; če se pa odločijo za sprejem, in ni zoper nje ugovora, se sprejmejo v družbo. Priporoča se jim, da pred sprejemom opravijo dolgo spoved. V dokaz, da so bile sprejete, sprejmejo svetinjo in sprejemnico, ki sta last družbe. Sprejem v družbo se vrši redno na glaven družbeni praznik.

VI. Kazni.

Družbenica, ki ne izpolnjuje družbenih pravil, ki ne hodi k shodom, ne prejema sv. zakramentov; krši med družbenicami mir in edinost; dalje, če se pregreši, zoper sramežljivost, hodi na ples, zahaja v slabe družbe, pohaja z drugim spolom, goji grešna znanja, se po noči fantom oglaša, se kaznuje primerno velikosti prestopka. Kaznuje se s tem, da se jo posvari, začasno izključi ali pa za vselej izbriše. Začasno izključene so zavezane izpolnjevati družbene dolžnosti, niso pa deležne družbenih dobrot in tudi nimajo pravice voliti in voljene biti.

VII. Vnanji udje.

Marijina hči naj ljubi svoj dom. Če mora iti iz domače hiše, naj si poišče službe blizu doma; brez potrebe naj ne hodi daleč, zlasti ne v nevarne kraje. Daje naj s tem

zgled zadovoljnosti, ki je svet dandanes tako pogreša. Če pa katera odide v drug kraj, ostane še v družbi. Pri odhodu naj se zgласi pri družbenem voditelju, kjer bo dobila družbeno izkaznico. Potem naj pa ravna takole:

Če se za stalno preseli v tak kraj, kjer je družba, naj se vanjo vpiše, iz domače pa izbriše.

Če pa v novem kraju ni družbe, ostane ud domače družbe. Ravno-tako ostane ud domače družbe, če se samo začasno preseli v kraj, kjer je družba. V tem slučaju ob-iskuje kot „gost“ shode in se ude-ležuje vsega družbenega življenja. V ta namen prejme, ko odide iz domačega kraja, od družbenega vo-ditelja izkaznico, ki naj jo izroči druž-benemu voditelju v novem kraju. Ta naj o tem obvesti domačega vo-ditelja. Če po lastni krivdi ne vroči izkaznice novemu voditelju en me-sec, se po enkratnem brezuspešnem opominu izključi iz domače družbe.

Z domačo družbo naj bo vedno v zvezi zlasti s tem, da ji vsako leto ob njenem glavnem prazniku pošlje ali, če je blizu, osebno prinese ponovljeno „posvečenje“, na katerem ob enem naznani, da pri novi družbi obiskuje shode in prejema svete zakramente. Tako „ponovilo posvečenja“ prejme z izkaznico vred, kadar se poslovijo od domače družbe.

VIII. Dolžnosti udov.

A. Posebne družbene dolžnosti:

Marijina hči naj prav posebno ljubi, časti in posnema Marijo kot svojo mater in se izroča vsak dan v njeno varstvo. Posebej se zaveže:

1. Udeleževati se družbenih shodov. Družba ima shod vsak mesec, in sicer dva slovesna in deset navadnih shodov na leto. Udeleževati se shodov je bistvena dolžnost družbenice. Če katera ne more priti k shodu, naj se opraviči pred sho-

dom; če tega ne more, po shodu, in to sama ali po kom drugem.

Če misli, da večkrat zapored ne bo mogla priti k shodu, naj tudi to naznani voditelju.

2. Prejeti sv. zakramente vsak mesec. Ob slovesnih shodih je skupno sveto obhajilo.

3. Opravljati vsakdanjo družbeno molitev: zjutraj tri češčenamarije in „Češčena bodi kraljica“, zvečer tri češčenamarije in „Pod tvojo pomoč“.

4. Udeleževati se cerkvenih slovesnosti, kakor določi družbeni voditelj.

5. Nositi družbeno svetinjo na modrem traku in to pri družbenih shodih, slovesnih skupnih svetih obhajilih, pri procesijah in drugih slovesnostih, katerih se udeleži.

6. Ob nedeljah in praznikih prebirati katekizem in po zmožnosti šolskim otrokom pomagati pri učenju krščanskega nauka.

7. Ubogati v družbenih zadevah duhovnega voditelja in predstojništvo.

8. Živeti s tovarišicami v edinosti in ljubezni in se medsebojno vnehati z besedo in zgledom, da postanejo dobre družbenice.

9. Skrbeti za čast, ugled in rast družbe. Tovaršica, ki po pravilih ne živi, naj se prijateljsko posvari ali naznani predstojništvu.

10. Obiskovati bolne sestre, spremiti umrle k pogrebu, moliti zanje in se udeležiti cerkvenih opravil, ki se opravijo za umrle.

11. Skrbeti za lepoto družbenega oltarja.

B. Splošne krščanske dolžnosti:

Marijina hči naj se skrbno ogiblje greha in se vadi v čednostih in dobrih delih. Zlasti je dolžna:

1. Popolnoma se zdržati nesramnega govorjenja, pohujšljivih pesmi, slabe družčine, nevarnega plesa. Nikdar, nobeno nedeljo, noben praznik

in semenj naj ne gre v gostilno ali drugo hišo, kjer je ples. Pomni naj vsikdar besed pokojnega pobožnega škofa Slomškega. „Dekle, — ki hoče svoje srce ohraniti popolnoma čisto in mirno, ne bo plesala nikoli. Plešišče je deviške čistosti morišče, angelj nedolžnosti se joka, peklenški zapeljivec se pa reži veselja.“

Z nobenim fantom naj ne začne pogovora, če pride klicat po noči; varuje naj se grešnega znanja; nikdar naj ne sprejema in ne bere tako imenovanih zaljubljenih pisem, ki bi jih pisali fantje. Zopet naj pomni krasnih besed škofa Slomškega: „Dolgo znanje prinese slab zakon ali pa nobenega ne. Po potu pregrehe se ne najde prava sreča, in kdor zakonsko srečo zapravlja pred poroko, manjkalo mu je bode v zakonu. Po noči zapeljivcem se glasi, odpirati jim, ž njimi se pečati, se pravi dušne tolovaje in razbojnike puščati pod streho. O ne verjemi jim, ko prihajajo k tebi v imenu

peklenške kače, da ne postaneš tudi ti Eva — nesrečna zapeljana reva.«

Prav posebno naj si prizadeva Marijina hči, da si ohrani deviško čistost, ki je glavna čednost njeneega stanu in prav posebna lepota mladine.

2. Varovati se lažnjivosti, opravljanja, prepirljivosti; krotiti svoj jezik pomneč besedi sv. apostola: „Ako pa kdo meni, da je pobožen, pa ne brzda svojega jezika, temveč zapečuje svoje srce, je prazna njegova pobožnost,“ Jak. 1. 26. Varuje naj se sovražnosti, krivico naj voljno trpi in razžaljenje iz srca odpušča. Sploh naj skrbi, da bo z vsemi ljudmi živela v miru in slogi.

3. Kot otrok naj svojim staršem nikoli ne napravlja žalosti in jeze z neubogljivostjo in trmo, pač pa naj jim bo karnajbolj mogoče v pomoč; dela naj jim veselje in jim lajša težave življenja.

4. Kot posel naj ne menja prepogostokrat službe, razven, če je

služba nevarna za dušo; naj bo potrpežljiva in delavna, skrbno naj se varuje nepokorščine in trme, da ne škoduje družbenemu ugledu.

5. V cerkev k božji službi naj pridno zahaja tudi ob delavnikih, če ji to pripušča njena služba. Z lepim vedenjem naj bo ondi tudi drugim v lep zgled.

6. Tudi domače molitve, posebno jutranjo in večerno molitev naj vestno in pobožno opravlja. Navadi naj se obuditi vsako jutro dober namen in vsak večer — potem, ko si je izprašala vest, — popolen kes.

7. Svoje vere in pobožnosti naj se nikdar ne sramuje, spoznava naj jo pogumno tudi pred ljudmi.

8. Sveti cerkvi naj bo s celim srcem vdana, in kadar je treba, naj tudi brani in zagovarja njeno čast in njene pravice.

9. Poleg čistosti krščansko dekle najbolj krasi ponižnost; zato naj Marijina hči Marijo prav posebno posnema tudi v ti čednosti. Nosi

naj se stanu primerno brez nepotrebnosti in nečimernosti.

10. Ker je pijančevanje ena izmed glavnih napak in ran našega ljudstva, ki povzroča veliko gorja zlasti našemu ženstvu, zato naj se tudi Marijina hči, kolikor je v njeni moči, bori proti temu pogubnemu zlu — podpira naj namen abstinenčnega gibanja.

11. Goji naj varčnost. Zato imej Marijina družba „Čebelico“, v katero naj Marijine hčere pridno vlagajo. Seveda naj pazijo, da se pri tem ne navzamejo skoposti. Vselej naj rade — če le morejo — kaj podare v dobre namene.

12. Da se lažje obvaruje slabe družbe, naj rada kaj spodbudnega in koristnega bere, zlasti „Bogoljuba“ družbeno glasilo. Popolnoma pa naj se varuje vsakega slabega berila.

13. Nedolžnega in poštenega razveseljevanja ji družba nikakor ne brani, ker pobožnost ni čmernost

ampak veselje v sv. Duhu. Zlasti naj ljubi lepo petje in rada prepeva svete ali druge poštene pesmi.

14. Ne zadovolji naj se s tem, da sama krščansko živi, ampak, kolikor more naj tudi druge od slabega odvrača in vnema za dobro. Kjerkoli more naj slabo zatira in dobro podpira.

15. Rada naj skazuje dela telesnega in dušnega usmiljenja.

IX. Odpustki družbe.

Te odpustke so papeži Gregor XIII., Benedikt XIV. in Leo XIII. podelili in so bili dne 23. junija 1885 od svete kongregacije za odpustke vnovič potrjeni.

A. Popolen odpustek (ako prejme svete zakramente):

1. Na dan sprejema v družbo.
2. Na glavni in drugi družbeni praznik.
3. Ob peterih glavnih Marijinih praznikih (Brezmadežno spočetje,

Svečnica, Marijino Oznanjenje, Veliki šmaren, Mali šmaren) in na Božič in Vnebohod.

4. Ob smrtni uri, če se vsaj skesano v srcu izgovarja ime Jezus.

5. Ako v bolezni po prejemu svetih zakramentov vdano in potrpežljivo prenaša svojo bolezen in zmoli pred križem tri očenaše in češčenamarije.

6. Udje zamorejo dobiti tudi popolne in nepopolne odpustke rimskih postaj.

Dnevi popolnih odpustkov rimskih postaj so:

- a) Božič.
- b) Veliki četrtek.
- c) Velika noč.
- d) Kristusov Vnebohod.

Dnevi nepopolnih odpustkov rimskih postaj so:

- a) 30 let in 30 kvadragen: sv. Štefan, muč., sv. Janez, ap. ev., Nedolžni otročiči, Obrezovanje Gospodovo, sv. Trije kralji, prva, druga in tretja predpepelnična

nedelja, veliki petek, velika sobota, vsi dnevi velikonočne osmine do vštete bele nedelje, god sv. Marka, trije prošnji dnevi, binkoštni praznik in dnevi v njega osmini do vštete sabote.

- b) 25 let in 25 kvadragen: Cvetna nedelja.
- c) 15 let in 15 kvadragen: 3. adventna nedelja, dan pred božičem, božična noč pri prvi in drugi sveti maši, pepelnična sreda in 4. nedelja v postu.
- d) 10 let in 10 kvadragen: 1., 2. in 4. adventna nedelja, vsi ostali še neimenovani dnevi štiridesdanskega posta, dan pred binkoštni, vsi kvaterni dnevi izvzemši že imenovane v binkoštni osmini.

Pogoji popolnih odpustkov rimskih postaj so:

- a) Prejmo naj se sveti zakramenti.
- b) Obišče naj se cerkev Jezusove družbe ali lastna župna ali po-

družna cerkev, če v dotičnem kraju ni cerkve Jezusove družbe.

- c) Moli naj se pri obisku cerkve sedem očenašev in sedem češčenamarij.

Pogoji nepopolnih odpustkov rimskih postaj so:

- a) Stan milosti božje vsaj po popolnem kesu.
b) Obisk gori imenovane cerkve in molitev sedem očenašev in sedem češčenamarij.

B. Nepopolen odpustek: Marijine hčere dobe odpustek sedem let in sedem kvadragen če:

1. se udeleže shoda;
2. so v delavnik pri sveti maši;
3. zvečer izprašajo vest;
4. obiščejo bolnika;
5. molijo za bolnika ali umrlega, ko zvoní, kleče očenaš in češčenomarijo;
6. gredo za pogrebom;
7. spravijo sovražne osebe.

Družbenice dobe vse te odpustke tudi v tujini, ako izpolnijo pogoje.

